

Daniel Kitabı — Otuz Beşinci Sayı

Peyğəmbərlik Çərçivəsinin Aşkarlanması: Uilyam Millerin Bəsirəti və Harmagedona Aparan Üç Viranəedici Güc

Jeff Pippenger
2023-12-30

“Axır zaman”da, 1798-ci ildə, Daniel kitabı və daha dəqiq desək, Ulai çayı ilə təmsil olunan görüntü möhürdən açıldı. Bu görüntü 22 oktyabr 1844-cü ildə təhqiqat mühakiməsinin başlanacağını bəyan edirdi. Həmin həqiqətin təməli olan ayə Daniel kitabının səkkizinci fəslinin on dördüncü ayəsidir. Mesajın möhürdən açılmasını tanımaq üçün seçilmiş elçi Uilyam Miller, görüntü ilə əlaqədar bütün həqiqətləri heç vaxt tam şəkildə anlamadı, lakin ona verilmiş işi yerinə yetirdi.

Miller peyğəmbərlik kəlamını araşdırmağa başladıqda, Müqəddəs Kitab daxilində müəyyən edilərək təsbit olunmuş peyğəmbərlik yozumu qaydalarını dərk etməyə başladı. Həmin qaydalar sonradan William Millerin Şərh Qaydaları kimi formalaşdırılıb tanındı. Bu qaydalar ilham tərəfindən təsdiqlənir və bazar günü qanunu zamanı icraedici hökmün başlanmasını elan edənlər tərəfindən istifadə olunacaq qaydalar kimi müəyyən edilir. Miller şəhadət edirdi ki, Müqəddəs Kitabı öyrənməyə Müqəddəs Kitabın əvvəlindən başlamış və həmin anda nəzərdən keçirdiyini anladığıca yalnız irəliyə doğru davam etmişdir. Bu yanaşmadan asanlıqla görünür ki, Millerin tanıdığı ilk zaman-peyğəmbərlik və onun 1844-cü ildə yerinə yetdiyini müəyyən etməli olduğu xəbərlə əlaqəsi olan peyğəmbərlik Levililər iyirmi altıncı fəslindəki “yeddi vaxt” idi.

Vəhy bizə bildirir ki, mələk Cəbrail, digər müqəddəs mələklərlə birlikdə, Danielin, vəhyçi Yəhyanın və Müqəddəs Kitabın bütün peyğəmbərlərinin zehninə necə istiqamət vermişdisə, Millerin də zehninə eləcə istiqamət vermişdi; çünki Şeytanın əldən verdiyi vəzifə Cəbrailə verilmişdi. Cəbrailin vəzifəsi Şeytanın ilk adı olan Lüsifer adında təmsil olunmuşdu; bu ad “ışığı daşıyan” deməkdir. Cəbrail peyğəmbərlik işığını Millərə gətirdi və o da həmin işığa itaət edərək 22 oktyabr 1844-cü ildə təhqiqat mühakiməsinin açıldığını elan edən xəbəri təqdim etdi.

Geriye baxış, William Millerin işini anlamaq istəyənlərə, ona peyğəmbərlik sözünə dair müəyyən anlayışların verildiyini və bunların yaxınlaşan mühakimə xəbərini bir araya gətirmək işində onun üçün açar rolunu oynadığını dərk etməyə imkan verir. Həmin açarlardan biri onun peyğəmbərlik tətbiqində bir günün bir ili təmsil etdiyini qəbul etməsi idi. Digəri isə onun kəşf etdiyi peyğəmbərlik xətlərini yerləşdirmək və uyğunlaşdırmaq üçün istifadə etdiyi peyğəmbərlik quruluşu idi. Bu quruluş Allahın xalqına və Allahın məbədgahına viranəlik gətirən iki şeytani qüvvəyə əsaslanırdı. Millerin bütün kəşfləri, qədim İsrail dövründən Məsihin İkinci gəlişinədək ardıcıl olaraq həm Allahın məbədgahını, həm də Allahın xalqını tapdalayan bütperəstlik tarixini, onun ardınca isə papalığı təmsil edən peyğəmbərlik quruluşu üzərinə yerləşdirilmişdi.

Həmin peyğəmbərlik quruluşu ona hökmün başlanğıcı kimi 22 oktyabr 1844-cü ili müəyyən etmək üçün lazım olan hər bir həqiqəti dəqiqliklə müəyyənləşdirməyə imkan verdi. Lakin bu həqiqət

məhdud idi, çünki o, peyğəmbərlik tarixində bütperəstlikdən və papalıqdan sonra gələn üçüncü təqibədici hakimiyyəti görə bilmirdi. Onun bu həqiqəti görməsi zəruri deyildi, çünki onun işi 22 oktyabr 1844-cü ili elan etmək idi və üçüncü təqibədici hakimiyyətin işığı həmin tarixdən sonra açılacaqdı.

Onun peyğəmbərlik anlayışlarını əvvəl bütperəst Romanın, sonra isə papalıq Romanın iki viranədici gücü üzərində qurulmuş bir strukturla uzlaşdırması ilə bağlı olaraq, onun anlayışı belə idi ki, Daniel kitabında “daimi” kimi tərcümə olunan söz bütperəstliyin və ya bütperəst Romanın rəmzidir. “Daimi” kimi tərcümə olunan “tamid” sözü Daniel tərəfindən beş dəfə işlədilir. O, həmişə Millerin haqlı olaraq papalığı təmsil etdiyini başa düşdüyü bir rəmzlə əlaqəli şəkildə işlədilir. “Daimi” ilə həmişə əlaqədə olan papalıq rəmzi iki rəmzlə təmsil olunur. Hər iki halda, papalıq hakimiyyətinin bu iki rəmzi hər ikisi papalığı müəyyən edir; lakin buna baxmayaraq, Daniel “daimi” kimi tərcümə olunan “tamid” sözünü işlədəndə, bu söz həmişə papalıq rəmzi ilə birlikdə və ondan əvvəl işlədilmişdir. Millerin Daniel kitabındakı “daimi” barədə anlayışı, onun bütperəstliyin ardınca gələn papalığa əsaslanan iki viranədici güc üzərində qurulmuş şəkildə gördüyü strukturun təməlini təşkil etdi. Millerin Daniel kitabında “daimi”ni bütperəstlik kimi müəyyən etməsi Adventizmdə, Adventizmin 1888-ci ildə başlayan ikinci nəslindən etibarən, böyük bir mübahisəyə çevrilməyə məhkum idi.

Millerin 22 oktyabr 1844-cü il anlayışının bir tərkib hissəsi kimi kəşf etdiyi ilk peyğəmbərlik həqiqəti Levililər iyirmi altıdakı “yeddi zaman” idi və bu, 1863-cü ildə rədd edilən Millerin təsbit olunmuş həqiqətlərindən birincisi oldu. Həmin rədd Adventizmin birinci nəslini başlatdı; onlar Laodikiya səhrasında sərgərdan dolaşmağa məhz o zaman başladılar. İkinci nəsil 1888-ci ildə Minneapolis Baş Konfransında başladı və orada baş vermiş üsyanın sonrasında Millerin “gündəlik”i bütperəstlik kimi müəyyənləşdirməsinin rədd edilməsinə yönəlmiş şeytani fəaliyyət 1901-ci ildə başladı. “Gündəlik”in düzgün anlayışı, “gündəlik” barədə Millerin düzgün görüşünə qarşı irəli sürülən baxışın “göydən qovulmuş mələklər” tərəfindən gətirildiyini bildirmiş qadın peyğəmbərin ölümündən sonraya qədər tamamilə kənara qoyulmadı. Tam rədd üçüncü nəsildə, təxminən 1931-ci ildə baş verdi. Üçüncü nəsil 1919-cu il Müqəddəs Kitab Konfransından dərhal sonra W. W. Prescottun “The Doctrine of Christ” adlı kitabının nəşri ilə başlamışdı. 1919-cu ildə üçüncü nəsil başladı və 1957-ci ildə Questions on Doctrine kitabının nəşrinə qədər davam etdi.

Millerin işi Habakkukun iki lövhəsi üzərində (1843 və 1850-ci illərin pioner cədvəllərində) təsbit olunub aydınlaşdırıldıqdan sonra, Rəbb daha sonra başqa bir, üçüncü viranəedici qüvvənin mövcud olduğu həqiqətini açmağa başladı; bu qüvvə bütperəstlik və papalıqdan sonra gələcək və Allahın xalqını da təqib edəcəkdə.

“Bütperəstlik vasitəsilə, daha sonra isə Papalıq vasitəsilə Şeytan, Allahın sadıq şahidlərini yer üzündən silib-yox etmək cəhdi ilə uzun əsrlər boyu öz qüdrətini işlətdi. Bütperəstlər və papistlər eyni əjdaha ruhu ilə hərəkətə gətirilirdilər. Onlar yalnız bunda fərqlənirdilər ki, Papalıq, Allaha xidmət edirmiş kimi bir görüntü yaradaraq, daha təhlükəli və daha qəddar düşmən idi. Romanizmin vasitəçiliyi ilə Şeytan dünyanı əsir aldı. Allahın adı ilə tanınan kilsə bu azğınlığın sıralarına sürükləndi və min ildən artıq bir müddət ərzində Allahın xalqı əjdahanın qəzəbi altında əzab çəkdi. Papalıq isə öz gücündən məhrum edilərək təqibdən əl

çəkməyə məcbur ediləndə, Yəhya əjdahanın səsinə təkrarlamaq və həmin eyni qəddar və küfrlü işi davam etdirmək üçün yüksələn yeni bir qüvvə gördü. Allahın kilsəsinə və qanununa qarşı müharibə aparacaq sonuncu qüvvə olan bu hakimiyyət quzuya bənzər buynuzları olan bir vəhşi heyvanla simvollaşdırılmışdı. Ondən əvvəl gələn vəhşi heyvanlar dənizdən çıxmışdılar, lakin bu, torpaqdan qalxdı; bu da simvollaşdırılan millətin sülh içində yüksəlişini təmsil edir. ‘Quzuya bənzər iki buynuz’ Birləşmiş Ştatlar Hökumətinin xarakterini, onun iki təməl prinsipi olan respublikaçılıq və protestantlıqda ifadə olunduğu kimi, çox yaxşı təmsil edir. Bu prinsiplər bizim millət olaraq gücümüzün və rifahımızın sirridir. Amerikanın sahillərində ilk dəfə sığınacaq tapanlar, papalığın təkəbbürlü iddialarından və krallıq idarəçiliyinin zülmündən azad bir ölkəyə çatdıqlarına görə sevindilər. Onlar vətəndaş və dini azadlığın geniş təməli üzərində bir hökumət qurmağa qərar verdilər.” Signs of the Times, 1 noyabr 1899.

Miller üçüncü təqibəedici qüvvəni görə bilmirdi və bu səbəbdən onun quruluşu natamam idi, baxmayaraq ki, öz işini yerinə yetirmək üçün tamamilə münasib idi. Bacı Vayt müəyyən edir ki, Miller Allahın seçilmiş elçisi idi; öz işində İlyas və Vəftizçi Yəhya ilə, öz işinə çağırılışında Elişə ilə, ölümündə isə Musa ilə timsallaşdırılmışdı. Müqəddəs tarixdə az adam haqqında elə bir şərh vardır ki, mələklərin onları diriltmək üçün qəbrin yanında gözlədiyini bildirir, lakin Miller haqqında verilən şərh məhz budur. Onun işinin, qaldırıldığı tarix tərəfindən məhdudlaşdırılmış olması, Milleri alçaldan bir ifadə deyildir; bu, sadəcə olaraq, onun işi Allahın peyğəmbərlik Kəlamının həqiqi işığında nəzərdən keçiriləcəksə, qəbul edilməli olan bir zərurətdir.

Millərə xüsusi, mələki rəhbərlik verilmişdi ki, bu da ona büt-pərəstliyin ardınca papalığın gələn iki viranəedici qüvvəsinə əsaslanan peyğəmbərlik çərçivəsi qurmağa imkan verdi. Bu səbəbdən, həmin iki qüvvənin həyata keçirdiyi viranəlikdən sonrakı tarixi müəyyən edən peyğəmbərliklər Miller tərəfindən yanlış başa düşülmüşdü. Lakin bu yanlış anlamaların heç biri Habakkukun iki müqəddəs cədvəlinə daxil olmadı; həmin cədvəllərdə Millerin əməyi vasitəsilə qurulmuş təməllər qrafik şəkildə təqdim edilmişdi. Məhz buna görə də ilham 1843-cü il cədvəli haqqında qeyd edə bildi ki, o, Rəbbin əli ilə istiqamətləndirilmişdi.

“Rəbb mənə göstərdi ki, 1843-cü il cədvəli Onun əli ilə yönəldilmişdi və onun heç bir hissəsi dəyişdirilməməlidir; rəqəmlər də Onun istədiyi kimi idi. Onun əli bəzi rəqəmlərdəki bir səhvin üzərində idi və onu gizlətdi ki, Onun əli çəkilənədək heç kəs onu görə bilməsin.

“Sonra mən ‘Gündəlik’lə əlaqədar olaraq gördüm ki, ‘qurban’ sözü insan hikməti ilə əlavə edilmişdir və mətnə aid deyildir; və Rəbb bunun düzgün anlayışını hökm saatı hayqırtısını verənlərə vermişdir. 1844-cü ildən əvvəl, birlik mövcud olduğu zaman, demək olar ki, hamı ‘Gündəlik’-in düzgün anlayışında birləşmişdi; lakin 1844-cü ildən bəri, qarışıqlıq içində, başqa baxışlar qəbul edilmiş, bunun ardınca qaranlıq və qarışıqlıq gəlmişdir.” Review and Herald, 1 noyabr 1850.

Millerin mələklərin yönləndirməsi ilə bir araya gətirdiyi həqiqətlər Rəbb tərəfindən idarə olunurdu və 1843-cü il cədvəlinin təsdiqi çərçivəsində ilham, Millerin “gündəlik”-in büt-pərəstliyi təmsil etməsi barədə anlayışının doğru olduğunu ehtiva edirdi. İvritcə “tamid” sözü, “gündəlik” kimi tərcümə olunaraq, Daniel kitabında beş dəfə keçir və o, hər zaman büt-pərəstliyin ardınca papalığın gəldiyi iki viranəedici qüvvə arasındakı münasibəti təmsil edir.

Millerin “gündəlik” anlayışı, bütəpərəstliyin bir rəmzi olaraq, onun istifadə etdiyi peyğəmbərlik çərçivəsində tamamilə zəruri idi; çünki bütəpərəstliyin ardınca papalığın gəlməsi şəkildəki ardıcıl münasibət, onun anlamağa yönəldildiyi bütün peyğəmbərlikləri uyğunlaşdırarkən istinad nöqtəsinə çevrildi.

“Axır zaman”da, 1798-ci ildə, Daniel kitabının möhürü açıldı və Advent hərəkətinin “mərkəzi sütunu” və “təməli” kimi Bacı Uaytın müəyyən etdiyi əsas mətn Daniel kitabının səkkizinci fəslinin on dördüncü ayəsi idi.

“Başqalarının hamısından daha artıq dərəcədə Advent imanının həm təməli, həm də mərkəzi sütunu olmuş Müqəddəs Yazı bu bəyan idi: «İki min üç yüz axşama və səhərə qədər; sonra müqəddəs məkan təmizlənəcəkdir». [Daniel 8:14.]” Böyük Mübarizə, 409.

On dördüncü ayə on üçüncü ayənin cavabıdır və sualın konteksti olmadan bu cavab mənasızdır.

Sonra bir müqəddəsin danışdığını eşitdim və danışan o müəyyən müqəddəsə başqa bir müqəddəs dedi: “Gündəlik qurban, viranəlik törədən günah və həm müqəddəs məkanın, həm də ordunun ayaq altına salınması barədə olan görüntü nə vaxta qədər davam edəcək?” O mənə dedi: “İki min üç yüz günədək; sonra müqəddəs məkan təmizlənəcək.” Daniel 8:13, 14.

Bu iki ayə, 1798-ci ildə “axır zaman”da Daniel kitabının möhürü açıldıqda hasil olmuş bilginin artmasının rəmzidir. On üçüncü ayə, Millerin öz peyğəmbərlik modelini üzərində qurduğu iki viranədici qüvvəni müəyyən edir. Miller on üçüncü ayədəki “gündəlik”i bütəpərəstlik, “viranəlik günahı”nı isə papalıq kimi müəyyən etmişdi. Mələklərin Millərə tanıtdığı peyğəmbərlik modelinin, 1798-ci ildə tarixdə zühur edən bilginin artımını təmsil edən bu iki ayədə müəyyən edildiyini dərk etmək mühümdür. Bununla belə, Millərə peyğəmbərlik səhnəsinə çıxacaq və Allahın xalqını təqib edəcək növbəti qüvvəni görmək verilməmişdi.

“Mən gördüm ki, iki buynuzlu vəhşinin ağzı əjdahanın ağzı idi və onun gücü başında idi; həmçinin fərman onun ağzından çıxacaq. Sonra Mən Fahişələrin Anasını gördüm; ana qızlar deyildi, əksinə onlardan ayrı və fərqli idi. O, öz gününü yaşamışdır və o gün keçmişdir; onun qızları, Protestant təriqətləri isə səhnəyə sonrakı çıxanlar olub, ana müqəddəsləri təqib edərkən malik olduğu eyni düşüncəni həyata keçirəcəklər. Mən gördüm ki, ana qüdrətdə zəiflədikcə, qızlar güclənirdi və çox keçmədən onlar bir zamanlar ananın icra etdiyi hakimiyyəti icra edəcəklər.” Spalding and Magan, 1.

Millerin üçüncü gücü görə bilməməsi onu sadəcə yanlış olan nəticələr çıxarmağa məcbur etdi. Miller Vəhyin on üçüncü fəslindəki dənizdən çıxan vəhşi heyvanı bütəpərəst Roma, yerdən çıxan vəhşi heyvanı isə papalıq Romanı kimi müəyyənləşdirdi. Vəhyin on yeddinci fəslinə dair tətbiqi də papalığın viranədici ikinci gücündən o tərəfə uzanan peyğəmbərlik tarixini görə bilməməsi səbəbindən qüsurlu idi. Bu səbəbdən, Miller Danielin peyğəmbərliyində Roma gücünü müəyyənləşdirərkən, onu iki mərhələdə təzahür edən bir güc kimi qəbul etdi. Bu, o zaman da düzgün bir tətbiq idi, indi də belədir, lakin bu, onun Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin səltənətlərini Romayla təmsil olunan dördüncü səltənətdən o yana uzanan bir şey kimi anlamasına mane oldu. O, Romanın dördüncü səltənətinin iki mərhələsi olduğunu gördü və onları bütəpərəst Roma və papalıq Roma kimi müəyyənləşdirdi, lakin papalıq Romanın həm də beşinci səltənət

olduğunu və onun ardınca altıncı bir səltənətin gəlməli olduğunu görə bilmədi.

Danielun ikinci fəslində milleritlər Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin beşinci padşahlığının ünsürlərini dördüncü padşahlıqla birləşdirdilər. Əsas səviyyədə onların tətbiqi doğru idi, lakin natamam idi; çünki Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyindəki padşahlıqlara dair ilk istinad son istinadla uyğun gəlməlidir, çünki İsa, Alfa və Omeqa olaraq, həmişə başlanğıc vasitəsilə sonu təsvir edir. Ardıcıl gələn iki padşahlıq arasındakı fərqi görə bilməmək Millerin belə bir həqiqəti tanımasını qeyri-mümkün etdi ki, Vəhyin on ikinci fəslə bütəpərəstliyi (əjdahanı), Vəhyin on üçüncü fəslindəki dəniz vəhşisini isə papalığı (vəhşini), Vəhyin on üçüncü fəslindəki quru vəhşisini isə dönük protestantlığı (yalançı peyğəmbəri) müəyyən edir.

Miller Vəhyin on ikinci və on üçüncü fəsillərində əjdahanı, vəhşi heyvanı və yalançı peyğəmbəri bir-birinin ardınca gələn üç padşahlıq kimi görə bilmədi və buna görə də, öz peyğəmbərlik məntiqinin təsiri altında, bu iki fəslin dünyanı Armageddonu aparan üç qüvvənin ardıcıl təsviri olmadığını güman etməyə məcbur oldu. Millerə verilən nur onun nəslə üçün kamil nur idi və onun nəslə həmin nurla sınaqdan keçirildi.

Üç viranedic qüvvənin (əjdaha, vəhşi heyvan və yalançı peyğəmbər) işığı “axır zaman”da, 1989-cu ildə Future for America-ya verildi. Sovet İttifaqının süqutu ilə, Daniel kitabının on birinci fəslinin qırxıncı ayəsinin yerinə yetməsi əsasında möhürdən açılan Daniel hissəsi üçüncü mələyin işığı idi; halbuki Millerə birinci mələyin işığı verilmişdi. Daniel kitabının on birinci fəslinin son altı ayəsi Future for America hərəkətinin təməli və mərkəzi sütunu kimi görüldü və Daniel kitabının on birinci fəslinin qırxıncı ayəsi həmin işığı xülasə edir; necə ki, Daniel kitabının səkkizinci fəslinin on üçüncü və on dördüncü ayələri Millerçi hərəkətdə möhürdən açılan işığı xülasə edirdi.

Axır zamanında cənub padşahı ona qarşı atılacaq; şimal padşahı isə araba, atlı və çoxlu gəmilərlə burulğan kimi onun üzərinə gələcək; o da ölkələrə girəcək, daşqın kimi yayılıb keçəcək. Daniel 11:40.

Ay 1798-ci ildə, “axır zaman”da cənub padşahı ilə şimal padşahı arasında başlanmış bir müharibəni müəyyən edir. Cənub padşahı məhz həmin ildə papalığa ölümcül yara vuran ateist Fransanı təmsil edirdi. Papalıq isə burada şimal padşahı kimi təmsil olunur. Peyğəmbərlik baxımından 1798-ci ildə Fransa Danielin yeddinci fəslindəki on padşahlıqdan biri idi. Həmin on padşahlıq bütəpərəst Romanı təmsil edir, bütəpərəst Roma isə əjdahanı təmsil edir. Papalıq (şimal padşahı) vəhşi heyvanı təmsil edir. Ayə göstərir ki, ayənin əvvəlində ölümcül yarası verilmiş olan şimal padşahı (papalıq) nəhayət cənub padşahına (ateizmin padşahına) qarşı cavab zərbəsi endirəcəkdi. Papalıq həqiqətən cavab zərbəsi endirdiyi zaman, ateizmin padşahı Fransa dövlətindən Sovet İttifaqı konfederasiyasına keçmişdi. Fransa bir dövlət idi; lakin ayədə papalıq cənub padşahına qarşı cavab zərbəsi endirdiyi zaman, cənub padşahı keçmiş Sovet İttifaqı kimi “ölkələr” olaraq təqdim olunur.

Şimal padşahı (papalıq) cavab zərbəsi endirdikdə, özü ilə “arabalar”, “atlılar” və “çoxlu gəmilər” gətirdi. Arabalar və atlılar hərbi qüdrətin rəmzləridir, gəmilər isə iqtisadi gücün rəmzləridir. Sovet İttifaqını devirmək məqsədilə papalıqla müqəddəs olmayan bir ittifaq quran qüvvə Amerika

Birləşmiş Ştatları idi və Vəhy kitabının on üçüncü fəslində Amerika Birləşmiş Ştatlarının bu iki gücü, dünyanı silah gücü və iqtisadi təzyiq vasitəsilə papalığ hakimiyyətinin nişanını qəbul etməyə məcbur etmək qabiliyyəti kimi göstərilir. İnsanlara bu nişan olmadan alıb-satmaq qadağan ediləcək, daha sonra isə, bu nişan olmadan insanlar ölümə məhkum ediləcəklər.

Qırxıncı ayə əjdahanı (cənub padşahını), vəhşi heyvanı (papalığı) və yalançı peyğəmbəri (Birləşmiş Ştatları) birbaşa müəyyən edir. 1989-cu ildə “axır zaman” üçün təməl ayə, dünyanı Armageddona aparan üç viranəedici qüvvəni müəyyən edir; necə ki, Millerçi hərəkətin təməl ayələri bütperəstliyin və onun ardınca papalığın təşkil etdiyi iki viranəedici qüvvəni müəyyən etmişdi.

Ayə cənub padşahı ilə şimal padşahı arasında bir döyüşlə başlayır. Ayənin başlanğıcında (1798) cənub padşahı üstün gəlir, lakin ayənin daxilində şimal padşahı cavab zərbəsi endirir və cənub padşahı üzərində üstünlük qazanır. Ayənin başlanğıcı şimal padşahı ilə cənub padşahı arasındakı döyüşü işarələyir və ayədə ehtiva olunan xəbərin sonunda şimal və cənub padşahları arasındakı həmin eyni döyüş təsvir edilir, lakin nəticələr əksinə olur. Başlanğıc 1798-ci ildə “axır zaman”ı işarələdi, son döyüş isə 1989-cu ildə “axır zaman”ı işarələyir. Ayə öz yazılı şəhadətinin daxilində Alfa və Omeqa imzasını, başlanğıcı və sonu ehtiva edir.

Ayənin faktiki tarixi 1989-cu ildə Sovet İttifaqının süqutundan sonra da davam edərək qırx birinci ayədəki bazar qanununa qədər uzanır. Bazar qanunu zamanı müasir Babilin üçqat ittifaqı bir sıra sürətli hadisələr vasitəsilə meydana gətirilir. Beləliklə, qırxıncı ayə 1798-ci ildə ölümcül yaranın vurulması və Surun fahişəsinin unudulması ilə başlayır. Ayənin təmsil etdiyi tarix qırx birinci ayədəki bazar qanununda tamamilə başa çatır; orada ölümcül yara sağaldılır və Surun fahişəsi yada salınır. Başlanğıcın və sonun möhürü təkcə ayədəki mətnin üzərində deyil, həm də ayənin təmsil etdiyi bütöv tarixin üzərində yazılmışdır. Ayə, sadəcə bütperəstliyə (əjdaha) və papalığa (vəhşi heyvan) əsaslanan peyğəmbərlik çərçivəsini deyil, dünyanı Armageddona aparan üç viranəedici qüvvənin quruluşunu müəyyən edir.

Millerin peyğəmbərlik çərçivəsi Allahın təhqiqat hökmünün gəlişini elan edirdi, Future for America-nın peyğəmbərlik çərçivəsi isə Allahın icraedici hökmünün gəlişini elan edir. 1989-cu ildə, “axır zaman”da, Sovet İttifaqının süqutu zamanı Daniel on birinci fəslin son altı ayəsi möhürdən açıldıqda, üçmərhələli sınaq və təmizlənmə prosesi başlandı. Millerin yalnız bütperəstliyi və papalığı görüb, mürtəd protestantlığı görməməsi arasındakı fərq, 1798-ci ildə möhürdən açılmış Ulai çayı görüntüsünü düzgün anlamaq üçün dərk edilməlidir.

Bu mülahizəni növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“İtirməyə vaxtımız yoxdur. Qarşıda çətin zamanlar var. Dünya müharibə ruhu ilə çalxalanır. Tezliklə peyğəmbərliklərdə haqqında danışılan çətinlik səhnələri baş verəcək. Daniel kitabının on birinci fəslindəki peyğəmbərlik demək olar ki, tam yerinə yetməsinə çatmışdır. Bu peyğəmbərliyin yerinə yetməsində baş vermiş tarixin böyük bir hissəsi yenidən təkrar olunacaq.

“Otuzuncu ayədə elə bir qüvvədən bəhs edilir ki, ‘30-cu ayədən 36-cı ayəyədək sitat gətirilmişdir.’”

“Bu sözlərdə təsvir olunanlara bənzər səhnələr baş verəcəkdir.” Manuscript Releases, no. 13, 394.